

amb...

cap per la finestra i em cridà: "Manel, passa, que tinc ampolles!"... i ben convençuts, tots vam riure.

- Gairebé es pot dir que has entrat a totes les cases del poble...

La feina de drapaire comporta un tracte directe amb molta gent, i això la fa ser molt humana.

- "Mª Rosa", "La Lluita estèril", "Esparvers a la muntanya", "Terra BAixa", "Els Pastorets", "D'aquesta aigua no en beuré", "L'estudiant ros", "La Pepa Maca". Actor de tota la vida. Què ens en pots dir?

Abans de tot que en guardo un bell record i també, una gran enyorança, però ha estat "una etapa" de la meua vida.

La plantilla de juvenils dels anys 68-69-70 i en Manel Rotllat, el seu entrenador al bell mig.

- Una anècdota que en guardis amb una especial simpatia?

Mentre estàvem representant "L'estudiant ros" a Espinelves ens vàrem quedar sense llum i nosaltres ja ho deixàvem correr... però el públic ens va animar a continuar la comèdia a la llum d'espelmes... Va ésser divertit de debò!

- Dalt de l'escenari, segies al peu de la lletra el text?

Jo sóc improvitzador de mena. El teatre s'ha de sentir, no n'hi ha prou amb saber-se el paper... se li ha de donar vida!

- Actor en escena i també al carrer com a director de la popular banda "Els Serafins". Per què aquest nom?

Víctor Balaguer, que estíuejava a "Can Blanc" va apadrinar a una antiga banda d'arbúes amb aquest renom, de tant que desafinaven -segons diuen-. Nosaltres l'hem reviscolat.

- I vosaltres també desafineu?

D'allò més! Però mireu, en una de les nostres parades pels carrers del poble vam ensopegar-nos amb unes persones que feia molts anys que eren fora, i l'interpretar "Dolça Catalunya" vaig veure, emocionat que mentre cantaven, les llàgrimes els baixaven cara avall. Amb això queda palès que la nostra música, tot i que no es gens refinada, arriba al cor.

El teatre s'ha de sentir... donar vida a l'obra... ens diu en Manel

En Manel, actor en escena i també al carrer tot dirigint "Els Serafins".